

דברי תורה הגות וסיפורים מהנעשה ונשמע
בבית ללמוד וללמד שע"י מוסדות "קהילת יעקב"
בראשות הרב מאיר יגן שליט"א
כתובתנו: עזרא 39 א' ב"ב
משרד 073-7963508 פקס 03-6780460
דוא"ל: 7963500@gmail.com

מפעלי

ללמוד וללמד

מונולוג לאור המקורות

(על פי 'אז נדברו')

איך אפשר להתחדש ולהתרגע בעבודת ה' כל פעם מחדש??

אם תשים לב: יש נקודת הבדל מאוד בולטת, בין המנגינה של חג הפסח למנגינה של חג השבועות... כשמדברים על יציאת מצרים עיקר הדגש הוא נגמר נגמר נגמר... זהו... די... נגמר השעבוד... יוצאים... עיקר הדגש הוא על הסוף סוף סוף... כאשר ראינו את מצרים היום לא תוסיפון לראותם עוד... עיקר ההתמקדות היא בלצאת... בלגמור... ויהי מקץ... זהו... הגיע הקץ... לעומת זאת בחג השבועות עיקר הדגש הוא ההיפך הגמור: התחלה!!! תתקע"ד דורות הקב"ה ממתינ' מתי העולם יגיע ליעוד שלו... והנה כעת זה מתחיל... מתן תורה היה היום שבו העולם נכנס לתוקף תפקידו... בפסח יצאו מצרים... ואילו בשבועות באו!!! מדבר סיני... בשבועות התחיל שתי אלפים תורה...

זה ההבדל בין העבודה של פסח לעבודה של שבועות. בפסח עיקר העבודה היא לדעת לגמור!!! לדעת לעשות סוף לגלות הנפש... לדעת לקיים משכו וקחו... משכו ידיכם מעבודה זרה... לעשות סוף לנפילות... לעצור את הצניחה החופשית של מ"ט שערי טומאה... סוף סוף סוף... אחרי שעושים סוף... כעת יש ספירת העומר ומתפסים צעד אחר צעד... ואז לפתע העבודה מתהפכת... מכאן ואילך צריך לדעת להתחיל!!! בפסח למדת איך לסיים... כעת צריך לדעת להתחיל.

לדעת איך בכל יום ויום יהיו בעיניך דברי התורה כחדשים... לדעת איך להתחיל את עבודת ה' כל פעם מחדש בהתלהבות ולא להרפות... ולדעת להתחיל זו כבר עבודה הרבה יותר קשה ותובענית מלדעת לסיים... כי לעשות סוף זה הרבה יותר מוחשי... אדם שנמצא על פי תהום... הוא מבין שצריך לעשות סוף... אחרת הוא באמת יגיע לסוף... אבל כשאתה נמצא כבר למרגלות הר סיני ואתה

שותל בתוך הבית מדרש... אתה כבר קורא כל יום ק"ש וכל יום מניח תפילין ובכל זאת נדרש ממך אשר אנוכי מצוך היום, שבכל יום יהיו בעיניך כחדשים...!! זו כבר עבודה לא פשוטה בכלל!!!

השאלה היא איך? באמת איך?? איך אפשר להתחדש ולהתחיל כל יום מחדש?? אתה יודע מה התשובה??? התשובה היא מאוד מעניינת: תקשיב טוב...

אותיות א' ב' כמות שהם... הם מאוד מאוד משעממות!!! אם תגיד לי כל יום להגיד א' ב' כמו ילד קטן זה נורא ישעמם... אבל!!! לעומת זאת אם תתן לי לקרא עיתון... העיתון הוא ממש לא משעמם... ואני עומד ושואל: מה ההבדל בין העיתון לבין א' ב'??? הרי גם בעיתון אם תשים לב... כל העיתון ללא יוצא מן הכלל כולו מורכב מאותיות הא' ב'... רק בתפוזות שונות... פעם כתוב האות צ' ופעם כתובה האות נ'... אבל בסופו של דבר הכל זה א' ב'... (חוץ מכמה תמונות...)

אם ככה: אז למה כשאני קורא סתם א' ב' זה נורא נורא משעמם... ואילו לקרא עיתון זה החומר קריאה הכי מרתק??

אה... מה אתה אומר על השאלה הגאונית שלי??? יש לך תשובה?? אתה יודע להגדיר לי את התשובה במילים?? התשובה היא כך: א' ב' זה חומר גלם!!! השאלה מה עושים איתו??? אם אתה משאיר את הא' ב' כמו חומר גלם... זה באמת נשאר חדגוני ונורא משעמם... אבל אם אתה לוקח את הא' ב' הזה ומתאים אותו לחדשות... אתה כותב אותו בתפוזות המתאימה שמספרת לנו על האירוע שקרה אתמול... ועל הפרשייה שהסעירה בשבוע האחרון... כאן פתאום הא' ב' הזה נהפך לחומר קריאה מרתק ביותר... הבנת את הרעיון??

אותו סיפור בדיוק לענייננו: התורה אומרת לי לקרא כל יום את הפסוק שמע ישראל... והתורה רוצה שהפסוק הזה כל יום יהיה בעיני כחדש!! אז ככה: כל זמן שהפסוק הזה נשאר בתוך הקריאת שמע... הוא נשאר חומר גלם!!! בטח שזה משעמם... אפשר למות משעמום... כמה פעמים אפשר לחזור על פסוק אחד...?? זה בדיוק כמו לחזור על א' ב'... אז זהו שלא!!! אל תשאיר את הפסוק הזה בחומר גלם... כשהתורה אומרת לך שהפסוק שמע ישראל צריך שכל יום יהיה בעיניך כחדשים... התורה מתכוונת שתקח את השמע ישראל הזה ותכניס אותו בתוך החדשות שלך!!!

תקח את השמע ישראל הזה לכל ההרפתקאות שעוברות עליך מידי יום ביומו... ולשם!!! שם תכניס את השמע ישראל... יום אחד לא הלך לך כלום...?? שמע ישראל! אין עוד מלבדו!!! הכל בגזירת עליון!! למחרת הלך לך יותר מידי טוב ואתה מרגיש מיליון דולר!! לא!!! שמע ישראל!! אין עוד מלבדו... כל הזכויות שמורות לה'. תודה ה'... והנה למחרת יש לך פתאום ניסיון קשה... נו... מה עושים?? שמע ישראל! והנה ה' ניצב עליו... מביט עליו ובוחן כליות ולב... והנה למחרת פתאום נלחצתי מה יהיה... ומה יעשו לי...?? הההלו... תרגע... הבוקר אמרתי שמע ישראל!! אין עוד מלבדו ידעתי כי הנני בידך...

בקיצור: הנה לך שמע ישראל שיכול ללוות אותך לאלף ואחד סיטואציות ובכל יום יהיו בעיניך כחדשים... אבל זה בתנאי שתקח אותו לחיים... אל תשאיר אותו בתוך הבתים של התפילין ובתוך בתי המזוזה ובתוך הדקדוק של ק"ש...

בכל יום יהיו בעיניך כחדשים... העבודה שלנו לקחת את התורה ולתרגם אותה לפרקטיקה של החיים... החיים הם מספיק מאתגרים... תסכים איתי שהחיים בעצמם לא צריכים שיהיו בעיניך כחדשים... הם יודעים להיות חדשים בלי שתדאג לזה... החיים מזמנים אתגרים מאוד יצירתיים... כל יום והסיפור שלו... כל יום והאתגר שלו... רק התורה?? התורה עלולה להיות משעממת אם נשאיר אותה בתוך ארון הספרים... אז זהו!!! שאנחנו צריכים לקחת את התורה לתוך החיים... לתוך אתגרי החיים... כל יום לפי האתגר שלו... תחפש מה התורה אומרת לך היום לעשות... ודו"ק.

רמיזא באורייתא

(על פי הספר הנפלא דברך ניצב בשמים)

במנורת זכריה שכתוב "ושבעה נרותיה עליה שבעה" שפירושו גם כן על הדרך הזה, ושבעה נרותיה עליה הם כנגד שבעה נרות של מעלה, ואח"כ "ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה".

עוד כתב רבינו בחיי ע"ה בתוך דבריו בענין זה, גם בפרשה זו תמצא שהזכרה המנורה ארבעה פעמים, שנים הראשונים שמדברים במנורה של מעלה הם נכתבו בכתב מלא, והם: אל מול פני המנורה יאירו - אל מול פני המנורה העלה. ושנים האחרונים נכתבו בכתב חסר בלא האות וי"ו, לפי שהם מדברים במנורה של מטה, והם: זה מעשה המנורה מקשה זהב, זו מנורה של מטה ולכן הזכיר זהב, כן עשה את המנורה חסר ו'. וזה שביאר הפסוק באומרו "כמראה אשר הראה ה' את משה למעלה, כן עשה את המנורה - למטה".

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. (ה, ב)

רבינו בחיי עליו השלום כותב: אם תדקדק בלשון הפסוק, תמצא כי היה ראוי יותר לומר "יאירו ששת הנרות", שהרי מול פני המנורה הוא מול האמצע, וכל הששה נרות כלומר השלשה שבכל צד היו פונים אליו, אם כן מהו ביאור המילים אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות?

וביאר בזה דבר נפלא ומרתק, שבכך יהיה פירוש הפסוק נכון וברור כפשוטו, והוא מדבר כלפי המנורה של מעלה, ופירוש "אל מול" יאמר כנגד המנורה של מעלה, שהן שבע ספירות בחכמה, כנגדן "יאירו שבעת הנרות" של מטה. וזהו סוד הלשון של הפסוק שהוציא את ההדלקה בלשון עלייה, באומרו "בהעלותך את הנרות" "העלה נרותיה" "בהעלות אהרן את הנרות" "ויעל הנרות לפני ה'", וזהו שתמצא

טללי אורה

מאוצרו של הרב ניסים יגן זצוק"ל

מכה נועדה לעורר את האדם

"אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין על כך מלמעלה". כאשר אשה בטעות מכניסה את המוט לאצבע במקום לבגד - אין הדבר מתרחש עד שמכריזים על כך בבית דין של מעלה ואומרים: צריך לעורר את אותה אשה, נדקר לה את האצבע! אם נוקפים לאדם את האצבע והוא לא מתרגש מהמכה הקטנה שקבל וממשיך לחטא כמו קדם, בותנים לו מכה חזקה יותר, ואם נקיפה זו אינה מועילה לו, נוקפים לו את הראש, כך מוסיפים עוד ועוד עד שיתעורר. כל זאת משום שהקב"ה דואג לעורר כל אדם, אפילו כזה שמצוי בשאול תחתית ברמה רוחנית ירודה, כדי שיזכה לראות את האמת ולעזוב בדרכו הנכונה.

אדם שמקבל מכות ואומר שהן באו אליו במקרה - סופו שיגיע לו צרות גדולות יותר, שיבינו כי לא יתכן שבא אליו במקרה, ואם גם אז יאמר 'מקרה הוא', יתחילו להגיע צרות נוראות כאלו, שאפילו הכופרים הגדולים ביותר בעולם יאמרו שזה לא מקרה, כמו שכתוב בפרשת בחקותי: 'ואם בזאת לא

תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם".

והנה, אם אצבע קטנה האדם אינו נוקף ודוקר בלי שיכריזו על כך בבית דין של מעלה, על אחת כמה וכמה כשקורה אסון נורא כמו אסון הרעב שהתרחש בימים הללו. התמונות של הילדים השורעים והגופות המרששות מסמרות שער, לב מי לא תרד לשמע אנשים שאבדו ברגע אחד את היקרים להם מכל, ולפעמים גם כמה משפחה אחת, אבל הנורא מכל הוא שבמקום לפקח את העיניים ולהתבונן כמה שרועה הקב"ה מאתנו באסון הנורא הזה, מנסים ראשי המדינה בטפשותם להרגיע את הרוחות ומקיימים ועדת חקירה כדי לבדק מי אשם. כך מצוירים את האנשים בשעת אסון! אפילו מאה ועדות חקירה לא תעזרנה, משום שהדבר העיקרי שאנו צריכים לעשות הוא ללמד לקח ולהבין למה קרה מה שקרה.

נתבונן נא, האסון ארע בפתח תקוה, שראש העיר שלה נאבק למען פתיחת חניית בשבת ורבה הראשי נעצר ביום השבת על כך! נהרגו שם ילדים קטנים ומותם צובט את הלב, אבל כששואלים במה חטאו הקטנים הללו, צריך לתת את הדעת לשאלות לא פחות מהותיות: כמה מהם אמורים היו להיות שומרי שבת כשיגדלו? - אף לא אחד. כמה מהם נולדו לבתים שבהם שמרו על טהרת המשפחה?

שואף לאפס. כמה מהם ניחו תפלין כל חייהם ושמרו תורה ומצוות?!... מדוע מתפללים אם כתוב בתורה ש'קרה לאלו שלא שומרים תורה ומצוות?!... זה לא סוד ש'כך כתוב בתורה, אנחנו אולי לא 'לוקחים ברצינות' את מה שכתוב בה, אבל אלקים מתפנן לכך במלא רצינות...

הגמרא אומרת על הפסוק "לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו" - "בזמן שהצדיקים בדור - צדיקים נתפסים על הדור, אין צדיקים בדור - תינוקות של בית רבן נתפסים על הדור". לעולם לא אשכח את תשובתו המחרדה של פרופסור הוגו ברגמן כששאלתי מדוע נהרגו הילדים בשואה. "אני מספק מה היה צריך להם" - אמר לי - "האם למות כשהם ילדים 'יהודים' או להשאר בחיים ולהתקלקל, ולמות כופרים כגויים?...". ואמנם, האם לא צריך שימותו ילדים יהודים שלא טעמו טעם חטא, כשהם קדושים וטהורים ויזכו לחיי נצח, מאשר שימותו מבגדים כופרים, עוכרי ישראל ומחללי שבת?!...

המדינה שלנו היא מדינת חלם, לא צריך ועדות חקירה - תפתחו את התורה ותדעו מדוע קרה מה שקרה וכך תוכלו להציל את עצמכם מהאסון הבא! אלו הם דברים מפרשים ופשוטים: אם בחקתי תלכו יהיה טוב, ואם בחקותי לא תלכו, והיית מלשנע ממראה עיניך אשר תראה.

מהנעשה ונשמע בלמוד ולמד

פתיחת שיעור בראשון לציון

בסייעתא דשמיא נפתח השבוע החולף שיעור חדש בשיכון המזרח שבעיר ראשון לציון, על ידי מר גיא סתוי לוינ שיחי' לאוי"ט בביתו שברחוב הרקפת 93,

בפתיחת השיעור שהיה בשבוע שלפני חג השבועות הועברו דברים מלבבים בחשיבות ערכה של התורה הקדושה, וברוממות המצוה הגדולה שבמצוות הלא היא מצות תלמוד תורה שהיא כנגד כולם, כשנשמעו בסוף השיעור דברי חיזוק על ידי הגאון רבי פינחס ברזל שליט"א, כשלאחר התרוממות הרוח בעקבות הדברים נעמדו המשתתפים גם יחד לריקוד של מצוה "וטהר לבנו לעבדך באמת".

השיעור יתקיים בעזרת השם מידי יום ראשון בשעה 20:30 בשיעור ילמדו גמרא פרשת השבוע הלכה ומוסר, בבחירות במתיקות ובחיות כראוי וכיאה לדברי התורה הקדושה, הציבור מוזמן לטעום מטעמה של התורה ולהינות הנאה רוחנית שאין דוגמתה. נברך בזה את בעל הבית מר גיא ורעייתו העומדת לצידו בהעמדת הבית בצורה יפה כל כך, שיראו ברכה במעשה ידיהם, מתוך בריאות הגוף והנפש אהבה ואחוה שלווה ובטח, זרע ברכ' ה' וכל מיילי דמיטב, אמן.

פתיחת שני שיעורים במזכרת בתיה

בסייעתא דשמיא במוצאי ראש חודש סיון ליל ב' בסיון, זכינו בארגון "ללמוד וללמד" לקבוע יתד בפינות נוספות בארצנו הקדושה, כשלאחר שלפני כשבועיים נפתח השיעור הראשון ביישוב מזכרת בתיה ע"י מר אלי מטטוב שיחי' לאוי"ט, נוספו לצידו שני שיעורים נוספים, האחד בביתו של מר אברהם מיימון שיחי' לאוי"ט, שבמרכז מזכרת בתיה ברחוב רוטשילד 50, בעידודה הנמרץ של רעייתו העומדת לצידו בהכנת דברי הכיבוד לרווחת

הלומדים. והשיעור השני בבית הכנסת שבת אחים בניהולו ועידודו של מר אלי חתוכה שיחי' לאוי"ט, הנמצא במתחם בתי הכנסיות ברחוב שדרות אליהו ליד גני יואב.

השיעורים הללו נפתחו ברוח טובה ובהיענות יפה של החברים, ובודאי אין לך הכנה ראויה יותר סמוך ונראה לחג השבועות זמן מתן תורתנו הקדושה, מה נאה ומה יאה להכניס את השכינה אל ביתנו פנימה בלימוד תורה של רבים, נברך בזאת את מייסדי השיעורים תלמידי השיעורים ומגידי השיעורים, בברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, שיזכו כולם גם יחד ללמוד וללמד לשמור ולעשות, מתוך בריאות הגוף והנפש בריות גופא ונהורא מעליא באושר ובעושר לאורך ימים טובים, אמן ואמן.

סיום פרק שמיני ממסכת ברכות

מתוך שמחה של מצוה ורוממות הרוח נחגגה סיום פרק שמיני ממסכת ברכות, בבית הכנסת יוצאי בוקובינה שברחוב הגלעד 12 בשכונת רמז שבעיר ראשון לציון, לאחר שכבר סיימו פרקים רבים בשיעור הנמסר ע"י מגיד השיעור הרב חיים כהן שליט"א, מידי יום שלישי בשעה 20:30

בערב, כשהשיעור נמסר במתיקות ובבהירות ראויין לציון, זכו והגיעו לרגע המרגש הזה בסימו של פרק שלם נוסף מהמסכת הגדולה הלא היא מסכת ברכות, בפרק זה נלמדו הלכות רבות בידי נטילת ידים לסעודה ואחריה ועוד הלכות ברכות שונות.

ברכתנו לרב ולתלמידי השיעורים שיחי' לאוי"ט, שיזכו לראות ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, ויזכו עוד רבות בשנים לשמוע את השיעורים הנפלאים של הרב "ללמוד וללמד" לשמור ולעשות את כל דברי התורה הקדושה באהבה ובשמחה, מתוך בריאות הגוף והנפש שלווה ונחת אושר ועושר, הם ובני ביתם המסייעים בידם להגיע מידי שבוע לשיעור הנפלא הזה, אמן ואמן.